

tiet, Udtryk, der ikke altid vare mente som Komplimenter. Alt det tror jeg i Virkeligheden, ærede Medlemmer ville forstaa, der er ringe Anledning til at opholde sig ved. Han drev det endog til at finde det mærkeligt, jeg kunde fristes til at sige beklageligt, at Medlemmer af Venstre-reformpartiet have fordristet sig til at udtale sig i Sommer paa samme Maade som tidligere angaaende f. Eks. Militær-væsenet, den Slags kan jeg udmærket godt lade ligge. Havde Stillingen været den, at det ærede Medlem og hans Partifæller kunde have staaet op og eftervist, at nu havde denne Sommers politiske Møder givet Genlyd af Udtalelser, hvorefter vi stode paa et andet Standpunkt end tidligere, havde der været nogen Berettigelse i, at det ærede Medlem bebrejdede os vort Standpunkt og vore Udtalelser, men at bebrejde os, at vi udtale det samme som tidligere, synes mig nok at bære Vidnesbyrd om, at man mangler et tilstrækkeligt Grundlag for Kritik. (Alfred Christensen: Hvorfor smed I os ud?). Ogsaa Spørgsmaalet om Udsmidningen har været i den Grad drøftet paa Sommerens Møder; at jeg synes, der er mindre Anledning til at komme ind paa det nu, men efter den Anledning, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) giver mig, kan jeg gerne sige, at af alt det meget, det ærede Medlem for Ringsted sagde i Gaar, og hvoraf en Del forbavsende mig, var det mest forbavsende det, at han mente at have hørt en Tale af mig i en By, der hedder Stoholm ved Viborg, som var identisk — jeg tror, det var det Udtryk, han brugte — med en Tale, han havde holdt i Partiet, og paa Grund af hvilken han var bleven smidt ud. Jeg har ikke lært den Tale, jeg holdt i Stoholm, af det ærede Medlem; om det ærede Medlem har holdt den i Partiet, er jeg noget i Tvivl om, hans Tale var i hvert Fald ikke af den Beskaffenhed og heller ikke af det Indhold som den, jeg holdt der oppe. Han talte ikke paa samme Maade som jeg i Stoholm, hverken om Officerslønningerne eller om Anmærkningen eller om J. C. Christensens Tro, som det er blevet sagt saa mangfoldige Gange, i det Partimøde, han sigtede til, men enten jeg har talt paa den ene eller paa den anden Maade, ved det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) saa udmærket godt, at det var ikke en Tale, som foranledigede, at enten han eller andre ærede Medlemmer bleve smidte ud, men at de selv valgte det Standpunkt at staa

udenfor. Jeg skal imidlertid ikke komme dybere ind paa dette.

I Gaar Morges saa jeg i et Blad her fra København en Artikel, der begyndte med en Beklagelse over, at der var Udsigt til, at man i Aar ved Finanslovens Behandling skulde køre akkurat i det gamle Spor med at faa noget af en politisk Adresse-debat og noget rent sagligt, at faa storpolitiske Taler blandede ind mellem Taler om Holdepladser og Planteavl, kan jeg gerne sige, skønt det stod ikke i Artiklen. Jeg satte straks dette i Relation til den Tale, som jeg ventede mig af Ordføreren for det ny radikale Parti. Jeg sagde til mig selv: En Artikel, der staaar i et Blad, der betragtes som Organ for det ny Parti, maa være Udtryk for det, man nu venter sig af Ordføreren for det ny Parti. Det vil passe daarligt ind i det sædvanlige Milieu, det, der bliver sagt fra Ordføreren, er noget, der er saa langt højere, og som slet ikke kan være tjent med at staa i en Forhandling, hvor der snart tales Politik og snart om Holdepladser o. s. v. Men ogsaa i saa Henseende blev jeg skuffet. Det Bidrag, som det ærede Medlem for Ringsted som Ordfører for sit Parti gav til at højne det politiske Niveau her i Tinget, det Bidrag, han gav til at faa en virkelig politisk Adressedebat i Gang — hvad der fremdeles er mit Ønske, det lægger jeg ikke Skjul paa — det Bidrag kan jeg gerne karakterisere ved et af hans egne Udtryk som at være mindre end Nul eller i alt Fald lig Nul. Den Tale, han holdt, kan saa vist udmærket godt være tjent med, hvis det kunde lade sig gøre, at forsvinde mellem den Mangfoldighed af Taler om mangt og meget, som vi ville faa at høre herefter. Nu vil jeg nødig misforstaas, som om det skulde være en Bebrejdelse mod det ærede Medlem, en Kritik af ham personlig, det være længt fra! Jeg ved jo, at det ærede Medlem fungerer som Talerør for de efter hans Mening mange Tusende Vælgere, der staa bag ved denne Politik. Jeg ved, at naar det ærede Medlem holder den Tale, og naar der ikke er mere Politik i denne Tale, saa er det ikke, fordi han maaske har ønsket det eller har ment, at det var det eneste, der kunde siges i Øjeblikket, men fordi Partiets Førere, der have været samlede og have taget Bestemmelse om, hvorledes denne Vinters Politik skal lægges, have ønsket, at Talen skulde gaa i den Retning. Fra dem har det lydt, at den kommende Vinters Politik skal ses under denne Synsvinkel: Forberedelse til